

Alla andra är ingen homogen grupp

Intervju med Ensemble Flatteries sopran Mette af Klint

När Mette för två år sedan var med i en annan produktion som handlade om genus, minns hon att det ledde till en ökad medvetenhet. Numera handlar det också om vilken värld hon vill se sin dotter på 1,5 år växa upp i. Och barnet hon väntar.

– Jag hoppas de ska slippa möta många av dagens fördomar när de börjar skolan, säger hon.

Sjunga opera var något Mette började med relativt sent. Först var det dans som gällde och hon är även utbildad dansare. När hon var 20-21 började hon spela teater, vilket några år senare övergick i opera. Som bandets sångerska kan hon också vara betydligt mer rörlig; hennes händer är ju inte upptagna med något instrument. Dessutom tycker hon det tillför mycket att röra på sig när man sjunger. Därför blev hon extra glad när det stod klart att koreografen Patrik Sörling knyts till projektet och ska ha en workshop med ensemblen.

– Han är otroligt duktig, och det är roligt att vi tar in hans kunskap.

I *Sex, Genus och Barock'n roll* gäller det att hitta ett sätt där fler kan röra sig mer och bygga koreografier där man spelar på det typiskt kvinnliga och manliga under barocken.

– Det fanns till exempel regler för hur män och kvinnor fick röra sig, som utifrån dagens ideal, i synnerhet de manliga, nog anses vara väldigt feminina. Hur man genom tiden sett olika på kropp och rörelser är något vi kan använda oss av här, säger Mette.

Hittills har hon bara börjat titta lite på musiken och sin egen sångstämma, och tycker det ska bli kul att få jobba med ett helt nytt musikaliskt material. Hon har också läst relevanta delar ur Fanny Ambjörnssons *Rosa: den farliga färgen*.

– Den ger en bra start på det här arbetet, man får upp ögonen för genusfrågor och börjar fundera på sig själv, vilket ju också är vad vår regissör tänkt sig: att vi ska utgå från oss själva och även se närmare på gruppens struktur.

Diskussionen kring hen och ett tredje kön är något hon gärna tar upp med gruppen nästa gång. Det kanske till och med blir nödvändigt, menar hon, med tanke på att showen ska ingå i ett Skapande skola-program riktat till högstadieelever.

– Genus är ett ju ett så extremt stort ämne. När man dessutom börjar nysta i sig själv, och kommer att tänka på varför man tänker på ett visst sätt, så blir det med ens väldigt komplicerat. Det är tur att vi har så gott om tid på oss.

Rädslan för att sticka ut är det hon främst minns från sin egen högstadietid. Den ser hon även som en anledning till varför operan dröjde.

– Jag var nog intresserad av opera långt tidigare, men det var inte tillräckligt ballt, vilket var en attityd jag inte riktigt kunde stå emot. Min uppväxt präglades väldigt mycket av vilja vara som alla andra, men alla andra är ingen homogen grupp, ingen är ju exakt likadan, så det är ju ett svårt, ja, rent av omöjligt projekt.

Extremt lockigt ljus hår gjorde inte saken lättare. Mette växte upp med en Jackson Five-frisyr som förvisso kanske hade gått hem idag, men definitivt inte gjorde det då, och där, hon växte upp.

– På den tiden visste man inte heller hur man skulle klippa afro. Jag var runt hos flera olika frisörer, men det blev bara en stor boll, som jag försökte styra upp med hårklämmor om nätterna. Fast var det minsta lilla fuktigt ute, så reste ju sig håret upp i alla fall, minns hon.

Första mötet med Ensemble Flatterie skedde på Operahögskolan i Stockholm. Flatterie uppträdde och Mette var en av studenterna i publiken.

– Efter konserten gick jag fram och frågade på skoj om de behövde en sångare till, för jag tyckte de var så bra. Och något år senare hörde de av sig. Då hade deras dåvarande sångerska bestämt sig för att sluta.

Att komma in i ett band som redan funnits i ett tjugotal år är inte så lätt. Den enda självklara rollen var den som sångerska. Resten, menar Mette, handlar om gruppdynamik.

– Det gäller att hitta en plats i bandet som man gillar och som inte redan är upptagen. I mitt fall tog man vara på min kunskap som utbildad dansare, men också att jag jobbat med kostym tidigare. De andra märkte ganska snart att jag tyckte det var kul med kläder och smink, så den dörren har öppnats mer och mer.

När hon inte sjunger med Flatterie, frilansar Mette som operasångerska. Den här hösten har hon bland annat haft en egen föreställning på Stockholms Stadsteater och turnerat med *Ba-Rock-Stå-Upp* – en skolföreställning i regi av Helena Collert med Flatteriemedlemmen Anna-Carin Fogelqvist och Musik i Syds medeltidsensemble Mare Balticum. Hon är också med i Operaimprovisatörerna - en grupp operasångare som vill förnya operakonsten och nå ut till betydligt fler än den ordinarie operapubliken.

Text: Marika Yamoun

© Maya Text & Translation